

A l'esquerra el dipòsit. A la dreta la silueta del bou.

canterelles per delectar-se d'aquesta aigua, fresquívol i d'una finor excel·lent; recordem que les aigües que naixen cara al nord destaquen per la seua qualitat i frescor. "Don Julio Ortí", metge famós de les Coves, deia, referint-se a les propietats de l'aigua d'aquesta font, que els veïns podien estar tranquils perquè mai encomanarien el tifus. També deu ésser rica en calç, ens ho palesa les acumulacions calcàries dipositades entre la canaleta que va al safareig i la

paret d'aquest. Hi creix la molsa el mateix que dins la cova. Els alumnes de l'escola del Mas d'en Ramona ens hi aplegàvem per proveir-nos-en quan s'havia de fer el pessebre nadalenc.

La font, el safareig, la molsa, l'ombra dels xops, els càntics harmònics dels ocells, el brunzir dels insectes, el xipolleig d'alguna granta ran de l'aigua i el so de l'escorrim d'aigua que baixa pel barranquet formant una petita cascada, confereixen a l'indret uns trets idíl·lics que ens

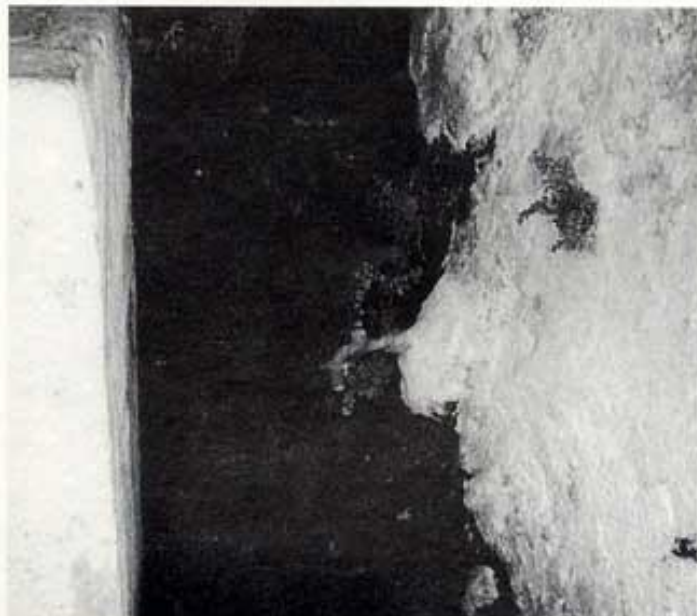
sen aquest dibuix.

Barranc avall es troben més xops i dues bassetes, per regar uns hortets petits, que captaven l'aigua mitjançant sengles caves.

Per finalitzar he d'agrair als veïns les atencions i informacions rebudes, especialment a Argimiro Beltrán Moliner i a Rosa Escó Pitarch qui em va acompanyar a la font. Pel camí vam tenir l'ocasió de parlar de l'època en la qual tots dos anàvem a l'escola del Mas d'en Ramona..

inviten al retrobament, a la relació, a la simbiosi, al maridatge de l'home i de la natura a hores d'ara tan divorciat.

Quan som a prop de la font ens sobta la silueta d'un bou dibuixat al carbó. Els autors van ésser uns treballadors que arreglaven la carretera de Tírig. Cada dia, a l'hora del dinar, hi acudien buscant l'aigua fresca i l'ombra dels pollancrecs. Els veïns l'han respectat i quan emblanquinen la font repas-

L'aixeta per on raja.

Rosa Escó i el seu gos vénen de la font.